

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713209856
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1713209856.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej, v právnej veci žalobcu: Milan Lukáč, IČO: 41 494 971, miestom podnikania Limbach, ul. SNP 301/88, zastúpeného advokátom: JUDr. Igor Klamár, so sídlom v Bratislave, Družstevná 5, proti žalovanému: S. N., H.. XX.X.XXXX, R. C. S., Š. L. XXXX/X, zastúpenému: PETKOV & Co s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, o zaplatenie 9 135,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 06.septembra 2018, č.k. 4C/15/2014-172, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie 2
734,- eur s príslušenstvom a v tejto časti priznal žalovanému plný nárok na náhradu trov konania,
žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6 401,35 eur s 5,75% úrokom omeškania ročne
od 13.2.2013 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a priznal žalobcovi plný nárok na náhradu
trov konania. Vychádzal zo zistenia, že žalobca vypracoval dňa 16.7.2012 pre žalovaného písomne
cenovú ponuku s rozpisom prác a materiálu na sumu 9 693,57 eur so záverom, že cenová
ponuka je len orientačná, nakoľko bola vypracovaná podľa projektovej dokumentácie a všetky práce a
materiál navyše sa bude doúčtovávať k novému rozpisu práv a materiálu po ukončení
zákazky. V ďalšom rozsiahlejšom rozpise prác a materiálu žalobca vypracoval cenovú ponuku na sumu
22 135,35 eur s pozn. záloha 10 000,- eur, doplatiť 12 135,35 eur. Ani jedna cenová ponuka
nie je opatrená podpisom žalovaného. Žalobca vystavil žalovanému faktúru č. 1/2012 zo dňa 15.8.2012,
so splatnosťou 20.8.2012, na sumu 4 000,- eur /záloha na kúrenárske a vodárenské práce a montáž
solárnych panelov/, faktúru č. 2/2012 zo dňa 24.10.2012, so splatnosťou 31.10.2012, na sumu 6 000,-
eur /záloha na kúrenárske a vodárenské práce a montáž solárnych panelov/ a faktúru č. 3/2012 zo dňa
20.12.2012, so splatnosťou 31.1.2013 vo výške 12 135,35 eur /za kúrenárske a
vodárenské práce a montáž solárnych panelov podľa rozpisu sumu 22 135,35 eur, po odpočítaní zálohy
10 000,-eur/. Podľa zhodných tvrdení strán sporu žalovaný uhradil žalobcovi spolu sumu 13 000,- eur.
Zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 631, § 634 ods.1,2, § 635
ods. 1 až 3, § 636 ods. 1, § 642 ods. 1,2, § 517 ods. 1,2, § 563 Občianskeho zákonníka a dospel k
záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Konštatoval, že žalobca v žalobe pôvodne tvrdil, že, že pre
žalovaného vykonal na základe ústnej zmluvy o dielo kúrenárske a vodárenské práce a
montáž solárnych panelov, za ktoré účtoval žalovanému 3 faktúrami cenu 22 135,35 eur, z ktorej sumy
mu žalovaný zaplatil iba sumu 13 000,- eur; následne doplnil svoje pôvodné skutkové tvrdenie
tak, že výsledná suma, ktorú žalovanému vyúčtoval, bola cena aj za navyše práce, resp. práce, ktoré
si od neho žalovaný v priebehu realizácie pôvodnej objednávky, objednal navyše, oproti

pôvodnej objednávke. Argumentoval tiež tým, že žalovaným tvrdená pevne dohodnutá cena 13 000,- eur za všetky práce a materiál, ktoré pre žalovaného zrealizoval, by nepokryla ani len náklady na materiál, dodaný žalovanému. Žalovaný sa v konaní bránil tvrdením, že ústne uzatvorená zmluva o dielo sa po zadaní žalobcom ďalších prác zmenila na pevnú sumu 13 000,- eur. Mal za to, že ani jedna z procesných strán nad všetku pochybnosť nepreukázala svoje tvrdenie, a preto vyhovel procesnému návrhu žalobcu a nariadil vo veci znalecké dokazovanie. Zo záveru znaleckého posudku doc. Ing. Heleny Ellingerovej, PhD z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty stavebných prác č. 11/2018 zo dňa 22.6.2018, zistil, že všeobecná hodnota/cena stavebných prác na danom mieste - S. v danom čase - rok 2012 v rámci žalobcom vykonaných kúrenárskych prác, vodárenských prác a montáže solárnych panelov je 19 401,37 eur, že vyúčtované práce a materiál faktúrami č. 1,2,3/2012 v spojení s rozpisom materiálu a prác sa po znaleckom preskúmaní javí ako mierne navýšená oproti všeobecnej hodnote vykonaných prác a dodávok materiálu podľa znaleckého posúdenia. Na základe vykonanej analýzy podkladov, dodaných žalovaným /rozpis prác a materiálov na kúrenie, vodu a kanalizáciu/ a znaleckého rozpočtu, porovnávaná cena 13 000,- eur, tvrdená žalovaným ako dohodnutá pevná cena, sa vzhľadom na rozsah vykonaných kúrenárskych prác, vodárenských prác a montáže solárnych panelov, nejaví ako primeraná, a preto pevnú cenu 13 000,- eur nemožno považovať za cenu primeranú a pravdepodobnú; cena je podstatne nižšia ako všeobecná hodnota vykonaných prác a dodávok. Konštatoval, že znalkyňa v podanom znaleckom posudku odborne stanovila všeobecnú hodnotu žalobcom vykonaných prác a dodaných materiálov pre žalovaného, vychádzajúc nielen zo žalobcom k žalobe pripojeného rozpisu prác a materiálov v rámci cenovej ponuky, ale aj z miestnej obhliadky aj pokladničných dokladov a faktúr k nákupom materiálov žalobcom, projektovej dokumentácie Prestavby a nadstavby rodinného domu, rozpis prác a materiálu od dodávateľa s ručne písanými poznámkami žalovaného a rozpočtami žalovaného s tým, že mala za to, že ústna dohoda zmluvných strán bola založená na nejasnej formulácii tovaru a činností, tiež že na stavbe nebol vedený stavebný denník a že z tohto dôvodu vychádzala, čo do rozsahu prác a materiálov z takého rozsahu, ktorý bol oboma stranami odsúhlasený a korešpondoval aj s predloženými dokladmi. Na základe tohto znaleckého posudku, s ktorým sa stotožnil a ktorý korešponduje rozumnému a spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu, potom zaviazal žalovaného na zaplatenie "primeranej" ceny za dielo žalobcom, ako ho odborne stanovila znalkyňa vo výške 19 401,37 eur, po odpočítaní už žalovaným zaplatenej sumy 13 000,- eur, t.j. sumy 6 401,35 eur a to aj spolu so zákonným úrokom z omeškania od 13.2.2013, keďže žalobcom nebola v konaní preukázaná dohoda o splatnosti ceny za dielo, ani doručenie faktúr žalovanému, pričom žalovaný na ostatnú faktúru reagoval práve listom zo dňa 13.2.2013, teda ju mal k tomuto dátumu k dispozícii a vo zvyšku o zaplatenie príslušenstva žalobu zamietol. Nestotožnil sa s obranou žalovaného, že žalobca v konaní dohodu o rozsahu predmetu zmluvy o dielo, jeho riadne a včasné vykonanie, ani dohodu o cene nepreukázal a pretože neunesol dôkazné bremeno mala byť žaloba zamietnutá, keďže ju vyhodnotil ako účelovú, vedenú snahou vyhnúť sa splneniu povinnosti. Dodal, že ak aj nie zo zmluvy o dielo, ak jej existenciu spochybňuje, tak z titulu bezdôvodného obohatenia bol žalovaný povinný plniť, keď na úkor žalobcu od neho prijal plnenie, za ktoré mu neposkytol "primerané" protiplnenie, ako ho odborne stanovila znalkyňa. Žalovaný v konaní nepreukázal reklamovanie väd diela v záručnej dobe 24 mesiacov, prípadne 36 mesiacov na montážne práce, od prevzatia diela, v rámci ktorej reklamácie by si prípadne uplatňoval zľavu z ceny diela, o ktorú sumu v prípade preukázania uplatnenia takéhoto konkrétneho zodpovednostného nároku, by prichádzalo do úvahy primerané zníženie ceny za dielo. O náhrade trov konania v späťvzatej časti konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p. a o nároku na náhradu trov konania vo veci samej v konaní pomerne úspešného žalobcu rozhodol podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s poukazom dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b),d),f), h) C.s.p. Mal za to, že žalobca nesplnil svoju základnú zákonnú povinnosť a to povinnosť tvrdiť a dôkazmi preukázať podstatné a rozhodujúce skutočnosti v spore vedúce k jednoznačnému preukázaniu existencie žalobou uplatňovaného nároku na zaplatenie časti ceny za dielo. Poukázal na to, že sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou v zmysle ktorej má strana sporu povinnosť tvrdiť skutočnosti z ktorých existencie pre seba vyvodzuje priaznivé právne dôsledky (bremeno tvrdenia) a navrhovať na ich preukázanie dôkazy (dôkazné bremeno). Mal za to, že s prihliadnutím na skutočnosti tvrdené žalobcom a na obsah dôkazných prostriedkov, ktoré navrhol vykonať na preukázanie svojich tvrdení, nie je možné v prípade, že sa pri hodnotení dôkazov jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach v súlade s princípom formálnej logiky, dôjsť k záveru o dôvodnosti žaloby žalobcu. Zdôraznil, že pre priznanie nároku na zaplatenie časti diela bolo nevyhnutné, aby žalobca preukázal obsah dohody o predmete diela, skutočnosť, že dielo riadne

(skutočne) vykonal a odovzdal, dohodu o cene za dielo a výšku ceny za dielo. Pokiaľ tvrdil, že mu dlhuje časť ceny za dielo, mal potom povinnosť bez pochyb tvrdiť a preukázať čo bolo obsahom dohody o predmete diela a zároveň, že dielo vykonal a odovzdal, v opačnom prípade nemohol byť v spore úspešný. Na preukázanie dôvodnosti nároku podľa neho nepostačuje výpis údajne žalobcom vykonaných prác a dodaných materiálov a predloženie faktúr, pretože tieto dôkazy nie sú spôsobilé preukázať, či zo strany žalobcu boli tieto práce a materiály skutočne riadne dodané resp. riadne vykonané a či skutočne boli predmetom diela dohodnutého medzi stranami sporu. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutia viacerých krajských súdov. Za nesprávne považoval závery súdu vo vzťahu k obsahu znaleckého posudku, v ktorom znalkyňa konštatovala, že množstva všetkých vykonaných prác nebolo možné skontrolovať a v skutočnosti mohlo dôjsť k zabudovaniu aj iných množstiev, ako je uvedené v súpise zhotoviteľa. Závery znaleckého dokazovania teda vychádzali výlučne zo súpisu materiálu a prác predložených žalobcom, ktorý nemusel zodpovedať realite a ani dohodnutému predmetu diela. Závery znaleckého dokazovania naznačujú, že žalobca nevie preukázať rozsah vykonaných prác a množstva použitých materiálov, nevie preukázať ani riadne zhotovenie a následné odovzdanie diela. V replike poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že procesným postupom súdu nebolo žalovanému znemožnené uskutočňovanie jeho procesných práv a konanie nemá ani inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Mal za to, že znaleckým dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že všeobecná hodnota - cena stavebných prác ním vykonaná presahovala bola 19 400 eur, znalkyňa jednoznačne uviedla, že suma 13 000 eur, ktorú žalovaný prezentoval ako dohodnutú cenu diela, sa nejaví ako primeraná a pravdepodobná a nepokrýva táto suma ani cenu použitého materiálu. Poukázal na to, že znalkyňa detailne kontrolovala ním vykonané práce pri miestnej ohliadke v rodinnom dome žalovaného a vykonanie predmetných prác potvrdila aj manželka žalovaného; pokiaľ znalkyňa uviedla, že materiály, ktoré boli zabudované v podlahe a stenách fyzicky skontrolovať nemohla, ešte neznamená, že by zabudované neboli, pretože v takomto prípade by nebolo funkčné dielo ako celok. Žalovaný nespochybňoval dodanie vyúčtovaných prác ani ich prevzatie v konaní pred súdom prvej inštancie a zo samotnej povahy diela a spôsobu jeho realizácie je nespochybniteľné, že dielo bolo riadne vykonané podľa požiadaviek žalovaného a následne aj prevzaté. Mal za to, že rozhodnutie súdu nebolo vydané v rozpore so žalovaným uvádzanou judikatúrou ani citovanými ustanoveniami C.s.p. Vo svojej duplike zotrval na svojom vyjadrení k odvolaniu, mal za to že dôkazné bremeno uniesol a navrhoval napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

5. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie náležite zaoberal posúdením dôvodnosti žaloby; ktorou sa žalobca domáhal doplatenia ceny za vykonanie diela; z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval dôvodnosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku, správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, v súlade so zásadou voľného hodnotenie dôkazov (čl. 15 C.s.p. v spojení s § 191 C.s.p.) ich náležite vyhodnotil a dospel tak k správne skutkovému záveru, že výška ceny za vykonanie diela nebola medzi stranami dojednaná pevnou sumou, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 631, § 634 ods. 1, ods.2, § 636 ods.1, § 517, § 563), a svoje úvahy, pre ktoré žalobe vyhovel, pretože žalovanému vznikla povinnosť doplatiť žalobcovi cenu za vykonanie diela, aj v potrebnom rozsahu, v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p., odôvodnil, keď sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci a relevantnými argumentmi strán a posúdil opodstatnenosť všetkých ich právne a skutkovo relevantných námietok súvisiacich s predmetom konania. Odvolanie žalovaného nie je; z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia; spôsobilé spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie.

6. Dokazovanie je časťou civilného sporového konania, v ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Hodnotenie dôkazov je myšlienková činnosť súdu, v rámci ktorej vykonaným dôkazom prisudzuje určitú hodnotu. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi

predpismi, ako má dôkazy hodnotiť; uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov (čl. 15 C.s.p. v spojení s § 191 C.s.p.); iba výnimočne zákon súdu ukladá určité obmedzenie pri hodnotení dôkazov (čl. 16 ods. 2 C.s.p., § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva, akú výpovednú, resp. dôkaznú hodnotu má súd tomu ktorému vykonávanému dôkazu priradiť, keďže pri hodnotení dôkazov je súd zásadne slobodný. V hodnotiacej činnosti je súd obmedzený iba vnútorným presvedčením a hodnotiaci záver je povinný stručne a jasne odôvodniť tak, ako to vyplýva z ust. § 220 ods. 2 C.s.p. Pokiaľ ide o znalecký posudok súd hodnotí ako každý iný dôkaz podľa § 191 C.s.p., odborné závery v ňom obsiahnuté však hodnoteniu súdom nepodliehajú. Hodnotenie dôkazu znaleckým posudku teda spočíva v posúdení, či jeho závery sú náležite odôvodnené, či je podložený obsahom nálezu, či sa v ňom prihliadlo na všetky skutočnosti, s ktorými sa bolo potrebné vysporiadať, či jeho závery nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického myslenia. Podstata hodnotenia znaleckého posudku teda spočíva v tom, že súd vezme do úvahy komplexnosť posudku, úplnosť odpovedí, vzťah posudku k iným vo veci vykonaným dôkazom a napokon vychádza aj zo zásad správneho formálne - logického uvažovania.

7. V posudzovanej veci zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplynulo, že strany sa dohodli na základe ústne uzatvorenej zmluvy o dielo na tom, že žalobca vykoná pre žalovaného kúrenárske a vodárenské práce a montáž solárnych panelov. Ako vyplýva z písomnej cenovej ponuky zo dňa 16.7.2012 predloženej žalobcom žalovanému, cena za pôvodne dohodnutý rozsah diela bola stanovená na sumu 9 693,57 eur s tým, že táto cena vypracovaná na základe projektovej dokumentácie je len orientačná a všetky práce a materiál navyše sa bude účtovať k novému rozpisu prác a materiálov po ukončení zákazky.

8. Žalobca po skončení diela vyúčtoval žalovanému za všetky vykonané práce cenu v sume 22 135,35 eur, žalovaný sa bránil, že cena bola po navýšení prác dohodnutá pevnou sumou 13 000 eur, ktorú žalobcovi zaplatil, voči čomu žalobca namietal, že navýšenie ceny o cca 3 300 eur oproti pôvodne stanovenej cene 9 693,57 eur je nelogické vzhľadom na to, že len cena materiálov použitých na vykonanie naviac prác prevyšovala toto navýšenie ceny, a preto ho považoval za neprimerané naviac vykonaným prácam a použitému materiálu.

9. Žalobca uviedol, že pôvodne bola za vykonanie diela podľa rozpisu materiálu a prác zo dňa 16.7.2012 dohodnutá cena 9 693,57 eur, ktorú skutočnosť potvrdil aj žalovaný, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že pôvodná dohoda o cene bola 9400 eur alebo 9 600 eur. Bolo nesporné, že v priebehu realizácie diela došlo k dohode o prácach naviac, ktoré súd prvej inštancie správne ustálil ako montáž kotla, solárny systém, regulácie ÚK, výkopové práce na zemnú kanalizáciu od cesty k stavbe, prekládka vodomeru z pivnice stavby do predzáhradky a s tým súvisiace výkopové práce vonku, prerábka vody na záhradné polievanie a materiál k týmto prácam potrebný. Strany zhodne potvrdili, že pôvodná cena sa navýšením diela o ďalšie práce zmenila. Sporným tak zostalo ako sa premietla dohoda o prácach naviac do konečnej ceny za dielo. Správne preto súd prvej inštancie zisťoval aká bola medzi stranami dojednaná cena za vykonanie celého diela.

10. Žalobca tvrdil, že cena 13 000 eur nemohla byť cenou za celé dielo vzhľadom na náklady na použitý materiál za práce naviac a po skončení všetkých prác vyúčtoval žalovanému konečnú cenu v sume 22 135,35 eur. Žalovaný vychádzal z toho, že medzi stranami bola dohodnutá pevná cena 13 000 eur za celé dielo. Z uvedeného vyplýva, že k dohode o výške konečnej ceny za celé dielo súhlasným prejavom vôle oboch strán nedošlo, keď žalovaný považoval sumu 13 000 eur za konečnú pevnú cenu za vykonanie celého diela, a žalobca mal za to, že pôvodne orientačne stanovená cena sa pri navýšení prác a materiálu zúčtuje po skončení diela. Odvolací súd pripúšťa, že žalobca jednal so žalovaným o cene 13 000 eur, túto však žalobca; na rozdiel od žalovaného; nepovažoval za konečnú pevnú cenu za celé dielo, ale (zrejme) len za doplatok ceny za práce naviac k pôvodne dohodnutej cene 9 693,57 eur, čomu nasvedčuje tá skutočnosť, že žalobcom účtovaná konečná cena 22 135,35 eur sa približuje sume 22 693,57 eur zodpovedajúcej navýšeniu pôvodnej ceny o 13 000 eur za práce naviac. Žalovanému preto vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi za celé vykonané dielo cenu primeranú (§ 634 ods. 1 Obč. zák.), ako na to správne poukázal i súd prvej inštancie.

11. Vzhľadom na to, že žalovaný nesúhlasil so žalobcom účtovanou výškou ceny v sume 22 135,35 eur; hoci len s poukazom na to, že bola dohodnutá pevná cena 13 000 eur; žalobca navrhol vykonať znalecké dokazovanie na stanovenie hodnoty prác a materiálov. Správne postupoval súd prvej inštancie, keď na posúdenie primeranosti žalobcom účtovanej ceny za vykonanie diela nariadil vo veci znalecké dokazovanie z odvetvia odhad hodnoty stavebných prác.

12. Primeranú cenu; teda cenu, ktorá sa obvykle v danom mieste a čase platila za porovnateľné dielo; bolo potrebné ustáliť podľa druhu a rozsahu vykonaných prác a množstva a druhu použitého materiálu. Znalčka potrebovala ako podklad pre cenovú kalkuláciu, ktorou bol rozpočet, zostaviť výkaz výmer. Za týmto účelom vypracovala na základe miestnej obhliadky zoznam vykonaných stavebných prác v interiéri a v exteriéri rodinného domu a zadokumentovala súčasný stav. Znalecký rozpočet s výkazom množstiev následne zostavila na základe informácií zo spisu, od strán a z miestnej obhliadky, rozpisu prác a materiálov v rámci cenovej ponuky žalobcu, pokladničných dokladov a faktúr k nákupom materiálov žalobcom, projektovej dokumentácie Prestavby a nadstavby rodinného domu, rozpisu prác a materiálu od dodávateľa s ručne písanými poznámkami žalovaného a rozpočtami žalovaného.

13. Úlohou znalčky nebolo posúdiť, či boli práce žalobcom skutočne vykonané, keď žalovaný v priebehu konania nenamietal, že by práce účtované žalobcom v rozpise neboli vôbec vykonané a že by na ich vykonanie nebol použitý účtovaný materiál. Žalovaný neuviedol žiadne výhrady ani k znaleckému posudku v tom smere, že by množstvá, ktoré boli pre znalčku podkladom pre stanovenie primeranej ceny nezodpovedali skutočnému rozsahu vykonaných prác alebo množstvám použitého materiálu. Skutočnosť, že ústna dohoda zmluvných strán bola založená na nejasnej formulácii tovaru a činnosti, že na stavbe nebol vedený stavebný denník, a že znalčka v niektorých prípadoch nemohla zistiť presné množstvo materiálov, ktoré boli zabudované, nebránilo znalčkyni vo vypracovaní znaleckého posudku, keď v tomto smere znalčka vychádzala čo do rozsahu prác a materiálov z takého rozsahu, ktorý bol oboma stranami odsúhlasený a korešpondoval aj s predloženými dokladmi. Skutočnosť, že nedošlo k protokolárnemu odovzdaniu prác žalovanému neznamena, že práce neboli vykonané alebo ukončené. Obrana žalovaného bola založená jedine na tvrdení, že za vykonané práce zaplatil cenu 13 000 eur, ktorá bola dohodnutá ako pevná cena. Táto jeho argumentácia bola preverená aj v rámci znaleckého dokazovania so záverom, že ním tvrdená cena sa nejaví ako primeraná.

14. Znalecký posudok spíňal všetky zákonné náležitosti, znalčka pri jeho vypracovaní vychádzala zo všetkých relevantných a dostupných skutočností, ktoré odborne posúdila a po ich zhodnotení výsledky premietla do svojich záverov, v ktorých ako prijateľnú vylúčila obranu žalovaného o dohodnutej výške pevnej ceny. Súd prvej inštancie preto nepochybil, pokiaľ tento znalecký posudok vzal za základ pre posúdenie výšky žalobcom uplatňovanej pohľadávky. Ani v odvolacom konaní neboli zistené také iné závažné skutočnosti zásadného významu, ktoré by boli spôsobilé výrazným spôsobom ovplyvniť závery znaleckého dokazovania.

15. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, ktorý posúdil ako účelovú obranu žalovaného, že žalobca nepreukázal dohodu o rozsahu predmetu zmluvy o dielo, jeho riadne a včasné vykonanie, ani dohodu o cene. Pokiaľ ide o predmet zmluvy o dielo, žalovaný v priebehu konania potvrdil, že sa so žalobcom dohodol, okrem prác podľa rozpisu zo dňa 16.7.2012, aj na vykonaní montáže kotla, solárneho systému, regulácie ÚK, nespochybňoval ani to, že by predmetom diela neboli aj žalobcom vykonané výkopové práce na zemnú kanalizáciu od cesty k stavbe, prekládky vodomeru z pivnice stavby do predzáhradky a s tým súvisiace výkopové práce vonku, prerábky vody na záhradné polievanie. Dielo bolo súčasťou nehnuteľnosti žalovaného, a preto je nenáležitá jeho obrana, že dielo mu nebolo odovzdané; pre vznik povinnosti zaplatiť cenu za dielo je rozhodujúce, že žalobca dielo riadne dokončil. Pokiaľ ide o dohodu o cene, je bezpredmetné, že žalobca nepreukázal, že konečná cena za dielo bola dohodnutá v sume, ktorú vyúčtoval žalovanému po skončení diela; táto skutočnosť mala za následok, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie (len) primeranej ceny. Bolo na žalovanom, aby v konaní preukázal, že dielo nebolo vykonané riadne, teda že malo vady a že tieto riadne a včas reklamoval. Žalovaný netvrdil ani to, že dielo nebolo dodané včas. Žalovaný tak nedôvodne namietal za tejto dôkaznej situácie (keď sa procesne účinným spôsobom nebránil vadným ani oneskoreným dodaním diela), že žalobca mal preukazovať, že dielo vykonal riadne a včas. Pretože súd prvej inštancie správne posúdil a uplatnil zodpovednosť strán za splnenie procesnej povinnosti preukázať svoje tvrdenia, je jeho záver o opodstatnenosti uplatneného nároku na doplatenie ceny za dielo správny.

16. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalovaným uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).